சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 2.] || நளஞு மார்கழிமீ—1916ஞு டிசம்பர்மீ || [இதழ் 12

ஊன டைந்த வுடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த வுறுதியைச் சாருமாற்
றேன டைந்த மலர்ப்பொழிற் றில்லையுண்
மாந டஞ்செய் வரதர்பொற் றடொழ.

சிதம்பர தத்துவார்த்தம்.

சிதம்பாதத்துவார்த்தமானது அநுபூதிமான்களாகிய சிவஞானிகளுக்கேயன்றி மற்றவர்களுக்கு உணர்வரியது. அதைப்பலநூல்கள் விரித்துக்கூறுகின்றன வெனினும் அநுபவஞானம் ஒருசிறிதும் இல்லாத எம்போலிகட்கு அது பெரும்பாலும் வெறுஞ்சொன் மாத்திரமாய் அறிவுக்கெட்டாமலிருக்கும். ஆதலால் அதனை விரித்துக்கூறமாட்டாமல் என் சிற்றறிவுக்கெட்டியவரையில் இங்குச் சுருக்கிவரைதலுற்றேன்.

சிதம்பாதத்துவார்த்தத்தின் பெருமையும் அது குற்றமற்ற அநுபூதிமான்களுக்கே உணரவரும் என்பதும்,

தற்பரமாய்ப் பரபதமாய்த் தாவிலநு பூதியதா
யற்புதமா யாரமுதா யானந்த நிலயவொளிப்
பொற்பினதாய்ப் பிறிவிலதாய்ப் பொருளாகி யருளாகுஞ்
சிற்பரமா மம்பரமாந் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி.

என்னும் கோயிற்புராணச் செய்யுளால் உணரலாகும்.

இச்செய்யுளின் பொருள்:—

தற்பரமாய்=ஆன்மாவுக்கு மேலானதாய்—பரபதமாய=மேலாகிய பொருளாய்—தாவு இல் அநுபூதியதாய்=குற்றமில்லாத அநுபவத்தாலறியப்படுவதாய்—அற்புதமாய்=ஆச்சரியத்தை விளைவிப்பதாய்—ஆர் அமுதாய்=அரிய அமிர்தமயமாய்—ஆனந்தநிலய ஒளிப்பொற்பின

தாய்=ஆனந்தநிருத்தப் பிரகாசத்தினது மிகுதியையுடையதாய்—பிறிவு இலதாய்=(சிவத்தோடு) நீக்கமில்லாததாய்—பொருளாகி=உண்மையாய்—அருளாகும்=சத்திரூபமாயுள்ள—சிற்பரம் ஆம் அம்பரம் ஆம் திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி = சிதம்பரமாகிய திருச்சிற்றம்பலம் துதிக்கப்படுவது (எ—று).

சிதம்பரம் என்னுஞ்சொல் சித் அம்பரம் எனப்பிரிந்து ஞானகாசம் என்றுபொருள்படும். சிவபெருமானுக்கு ஞானமே திருமேனியாதலினாலும், அவர் ஞானிகளின் உள்ளத்தில் பிரகாசிக்கும் பேரொளியாயிருத்தலாலும், சிதம்பரம் அவர் திருமேனியெனவும், அவர் நடிக்கும் இடம் எனவும் சொல்லப்படும். சிதம்பரம் என்பது சிற்றம்பலம் என்று மருவியது.

சிதம்பரத்திற்கு எண்ணிறந்தபெயர்களிருக்கின்றன. அப்பெயர்களாலேயே அதின் தத்துவார்த்தம் நன்குவிளங்கும். அவற்றுள் சில வருமாறு:—

கோயிற்புராணம்.

அத்தன் பரதத் துவனித் தநடத் தமரும் பொதுவின் பெயர்மன் றமலஞ்
சத்தும் பரரிண் மயகோ சமகத் தனிபுண் டரிகங் குகைவண் ககனஞ்
சுத்தம் பரமற் புதமெய்ப் பதமச் சுழுனை வழிஞா னசுகோ தயநற்
சித்தம் பரமுத் திபரப் பிரமந் திகழுஞ் சபைசத் திசிவா லயமே.

(இ—ள்) அத்தன் பரதத்துவன்=உலகத்துக்குப் பிதாவும் தத்துவங்களைக் கடந்தவருமாகிய சிவபெருமான்—நித்தநடத்து அமரும் பொதுவின்பெயர்=அனவரததாண்டவத்திலே (திருவுளம்) பொருந்தப்பெற்ற அம்பலத்தின் பெயர்களாவன—மன்று=மன்றும்—அமலம்=அமலமும்—சத்து=சத்தும்—உம்பர்=உம்பரும்—இரண்மயகோசம்=இரண்மயகோசமும்—மகத்=மகத்தும் — தனி = தனியும் — புண்டரிகம்=புண்டரீகமும்—குகை=குகையும் — வண்ககனம் = வளவியககனமும்—சுத்தம்=சுத்தமும்—பரம்=பரமும்—அற்புதம்=அற்புதமும்—மெய்ப்பதம்=மெய்ப்பதமும்—அச்சுழுனைவழி ஞானசுகோதயம்=அந்தச் சுழுனைவழிஞான சுகோதயமும்—நற்சித்தம்பரம் = நல்லசிதம்பரமும்—முத்தி = முத்தியும் — பரப்பிரமம் = பரப்பிரமமும் — திகழும் சபை=விளங்காநின்றசபையும்—சத்தி= சத்தியும்—சிவாலயம்=சிவாலயமுமாம்.

சர்வான்மாக்களுக்கும் பொதுவாய்ச் சம்சாரவழக்கறுக்கும் அம்பலமாதலின் மன்று எனவும், இயல்பாகவே பாசத்தினின்றும் நீங்கியிருத்தலின் அமலம் எனவும், காலத்தால் வரையறுக்கப்படாமல் உள்ளதாதலின் சத்து எனவும், மேலாகிய பொருளாதலின் உம்பர் எனவும், பொன்மயமாகிய சபையாதலின் இரண்மயகோசம் எனவும், எவற்றினும் பெரிதாதலின் மகத் எனவும், சுத்தகேவலமாதலின் தனியெனவும், பூமிக்கு இருதய கமலமாதலின் புண்டரீகம் எனவும், யாவர்க்கும் புகவிடமாதலின் குகையெனவும், நித்தமும் வியாபகமுஞ் சுத்தமுமாகிய பரமாகாசமாதலிற் ககனம் எனவும், தூய்தாதலிற் சுத்தமெனவும், எல்லாப்பொருட்கும் மேலாதலிற் பரம் எனவும், காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் புதிது புதிதாயிருத்தலின் அற்புதம் எனவும், சத்தியத்துக்கு இடமாயிருத்தலின் மெய்ப்பதம் எனவும், சுழுமுனுமார்க்கத்திலே ஞானானந்தம் உதிக்குமிடமாதலின் சுழுனுவழி ஞான சுகோதயம் எனவும், பூதாகாசம்போலச் சடமாகாது சித்தேயாகலிற் சிதம்பரம் எனவும், பாசநீக்கத்தானமாதலின் முத்தி எனவும், மகாமாயைக்கு மேலாதலின் பரப்பிரமம் எனவும், எக்காலத்தும் எல்லாப்பொருளினும் விளங்குதலிற் சபை எனவும், சிவசத்திவடிவாதலின் சத்தி எனவும், சிவத்துக்கு ஆலயமாதலிற் சிவாலயம் எனவும் பெயர் பெற்றதென்றறிக.

சிவபெருமான் ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமிலாத ஞானப்பெருவெளியாயிருப்பதுமன்றி, நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், ஆன்மா, சூரியன், சந்திரன் என்னும் இவ்வெட்டுப்பொருள்களோடு, உடலுயிர் போலவும், கண்ணொளியுங்கதிரொளியும்போலவும், பிரிவறுமத்துவிதமாய்க்கலந்து, அவைவேறு தாம்வேறு என்னாதபடி அவைகளைத் தமது திருமேனியாகக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால் அவரை அட்டமூர்த்தியென்று மறைகள் முழக்கும்.

திருவாசகம்.

நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகேழெ னத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ.

தேவாரம்.

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி யியமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
யருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணு மாணும் பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி
நெருநலையா யின்றாகி நாளை யாகி நிமிர்புன் சடையடிக ணின்ற வாறே.

"ப்ரிதிவ்யோபவ, ஆபஸ்சர்வ, ஆக்னேருத்ரோ, வாயுர்பீம, ஆகாசஸ்யமஹாதேவ, ஆதமாநஃ பசுபதிஃ, சூர்யஸ்ஸோக்ரஃ, சந்தாஸ்ய ஸோமஃ" என்னும் வேதவசனத்தால், சிவபெருமான் பிருதிவி என்னுந் தநுவுக்குப் பவன் என்னும் நாமத்தாலும், அப்பு என்னுந்தநுவுக்கு ஸர்வான் என்னும் நாமத்தாலும், அக்கினி என்னுந்தநுவுக்கு உருத்திரன் என்னும் நாமத்தாலும், வாயு என்னுந்தநுவுக்குப் பீமன் என்னும் நாமத்தாலும், ஆகாசம் என்னுந்தநுவுக்கு மகாதேவன் என்னும் நாமத்தாலும், ஆத்மா என்னுந்தநுவுக்குப் பசுபதி என்னும் நாமத்தாலும், சூரியன் என்னுந்தநுவுக்கு உக்கிரன் என்னும் நாமத்தாலும், சந்திரன் என்னுந்தநுவுக்குச் சோமன் என்னும் நாமத்தாலும் அதிஷ்டானமும் சைதன்யமுமாயிருக்கிறார் என்பது பெறப்படும்.

பிருதிவிமுதலிய எட்டுப்பொருள்களும் அவருக்குச் சரீரமாயிருத்தலினால் அவை அவரைவணங்கும் இடங்களாயிருக்கின்றன. ஆதலினால், அவர் காஞ்சி, திருவாரூர், திருவானைக்கா, திருவண்ணமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம், என்னும் தலங்களில் பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதரூபமாக வணங்கப்படுகின்றனர். இத்தலங்களுள் அவரைப் பரமாகாசரூபமாக வணங்குமிடம் சிதம்பரத்தலமாம்.

பிருதிவி தத்துவம் கோடியோசனை நீளமும் அகலமும் உடையதாய் ஆயிரகோடி யண்டங்களையுடையதாம். பிருதிவி தத்துவத்திற் பத்துமடங்கு அப்புதத்துவமும், இதிற் பத்துமடங்கு தேயுதத்துவமும், இதிற் பத்துமடங்கு வாயுதத்துவமும், இதிற் பத்துமடங்கு ஆகாசதத்துவமுமிருக்கும். வாயுமுதலிய நான்கு பூதங்களும் ஆகாயத்தினின்றும் தோன்றிநின்று ஆகாயத்தில் ஒடுங்குவதுபோல் பிரபஞ்சம் யாவும் எப்பொருளிடத்தினின்றும் தோன்றி யொடுங்குமோ அப்பொருள் சிதம்பரம் என்று சொல்லப்படும். "சமஸ்த அண்டங்களின் தொகுதியாகிய குமிழிக்கூட்டங்கள் தோன்றப்பெறும் இரத்தினாகரமாகிய பரப்பிரகிருதிரூபபராசத்தியே சிதம்பரம் எனப்படும். இந்தப் பிரகாச ரூபத்தையுடைய பிரமம் ஆகாசசரீரம்" என்று சைவபாஷ்யக்காரர் கூறியிருக்கின்றனர். "இந்தச்சேதனசேதனப் பிரபஞ்சமெல்லாம் சிதம்பரசத்தியினின்றும் உண்டாயின; அச்சிதம்பரசத்தியைப்போய் அடைகின்றன" என்று சாந்தோக்கிய உபநிடதங்கூறுகின்றது.

அன்றியும், இப்பரதகண்டத்துச் சிவாலயங்களிலுள்ள சிவமூர்த்தங்களின் கலைகளெல்லாம் அர்த்தராத்திரியில் சிதம்பரத்திற்போய் ஒடுங்கும். ஆதலால் சிதம்பரம் ஒன்றே கோயில் என்று வழங்கப்படுகின்றது. ஏனைய சிவாலயங்களெல்லாம் அருணசலேசுரர்கோயில், ஏகாம்

பரநாதர்கோயில் என்பன வாதியாக அடைச்சொற்களோடுங்கூடியே வழங்கப்பெறுகின்றன.

பலகோடி சனனங்களை யெடுத்தெடுத்துக் களைத்திருக்கும் ஆன்மாக்களுக்கு இளைப்பாறுதலைத்தரவேண்டி சிவபெருமான் சர்வசங்கார காலத்தில் பிரபஞ்சமனைத்தையும் தம்மிடம் ஒடுக்கிக்கொண்டு உமா தேவியாரோடு தன்னந்தனியாய்நின்று ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்வர். அவர் அவ்வாறு நிருத்தஞ்செய்யுமிடம் ஞானகாசம் எனவும், அக்காலம் நள்ளிருட்காலம் என்றும் சொல்லப்படும்.

திருவாசகம்.

நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே.

இரட்டையர் தைவிகஉலா.

"அல்லினுமை கைத்தாளங் கொட்டநடங் காண்பவரார்"

சிவபெருமானுக்குச் சொரூபநிலையெனவும் தடத்தநிலையெனவும் இருவேறு நிலைகளுண்டு. அவர் குணம் குறி செயல் ஒன்றுமின்றி வெறும் ஞானமயமாய் இருக்குநிலை சொரூபநிலையும், ஆன்மாக்களுக்கிரங்கி நவந்தருவடிவங்கொண்டு பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யும்நிலை தடத்த நிலையுமாம். இவற்றுள் சொரூபநிலையே சிதம்பரமாம். இது சிதம்பர இரகசியம் என்றும் சொல்லப்படும். தடத்தநிலை நடராஜவடிவமாம். ஆதலால் சிதம்பரமானது அவருடைய இருநிலைகளையும் விளக்கிக் கொண்டிருக்கும் இடமாம்.

ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் திருமுன்னர் இருக்கும் திருவாயிற்படி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரப்படி என்று சொல்லப்படும். அது ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தியான வாயிலாகவே அவரை யடைதல்வேண்டும் என்பதை விளக்கும்.

(இன்னும்வரும்.)

பத்திரிகாசிரியர்.

முத்திசோபானம்.

சிவஞானசித்தியார்.

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந்
தாதமார்க்க மென்றுஞ் சங்கரனை யடையு
நன்மார்க்க நாலவைதா ஞான யோக
நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதுஞ் செய்வர்
சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய
சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமா
முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி
முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபத மென்பர்.

அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிசம், சராயுசம் என்னும் நால்வகை நெறியிற் பிறப்பவையாவை? அவையெல்லாம் பசுக்கள்; அவ்வாறு பிறத்தலில்லாதது யாது? அது பதிப்பொருள்; என்னும் இதுவொன்றே எளிதில் அவ்விரண்டுக்குந் தம்முள் வேற்றுமை அறியும்வண்ணம் நிற்பது. ஆதலால் வேதாகம புராணேதிகாசமுதலிய நூல்களிலே மற்றைத்தேவர்களெல்லாம் அவ்வாறு பிறந்திறத்தல்சொல்லப்படுதலாலும், சிவபெருமானுக்கு அது உண்டென்பது சொல்லப்படாமையாலும் அவரே முழு முதற்கடவுளெனத் துணியப்படும். அத்தகைய சருவஞ்ஞதை, திருத்தி, அநாதிபோதம், சுவதந்திரதை, அலுப்தசத்தி அனந்தசத்தி என்னும் அறுகுணங்களையும்; சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம் என்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் இயல்பாகவேயுடைய அநாதிமல முத்தபதியாகிய சிவபெருமான் அநாதிமலபெத்த பசுக்களாகிய ஆன்மாக்களின் மேல்வைத்த பெருங்கருணையினாலே அவைகளுக்குப் பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவவிளக்கமும் சித்தித்தற்பொருட்டு தமது ஊர்த்துவமுகமாகிய ஈசான முகத்தினின்றும் காமிகாதி இருபத்தெட்டாகமங்களையும்; ஏனை தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்னும் நான்கு முகங்களினின்றும் இருக்காதி நான்கு வேதங்களையும் முதனூலாக அருளிச்செய்தனரென்று காமிகாகமாதிகளிலும் கந்தபுராண சசசங்கிதையின்கண்ணுள்ள *ஆலாசியமான்மியம் முதலியவைகளினும் கூறப்பட்டுள்ளன. இம்முதனூலினின்றும் உருத்திரமூர்த்திகளாலும், மகரிஷிகளாலும், இருநூற்றேழுபாகமங்களும், பதினெண் சுபபுராணங்களும், பதினெண்ணுபபுராணங்களும், மூன்றிதிகாசங்களும் வழிநூலாக அருளிச்செய்யப்பட்டன. ஏனை அட்டப்பிரகாணங்

---

*திருவிளையாடற்புராணம் வேதத்துக்குப் பொருளருளிச்செய்தபடலம் ௩௪. ௩௫.

களும், சடங்கங்களும் பிற்காலத்துள்ள ஆப்தர்களால் சார்பு நூலாக அருளிச்செய்யப்பட்டன. இம்முதல் வழி சார்பு நூல்களினின்றே சர்வ சாஸ்திரங்களுந் தோன்றின.

இவ்வேதாகம முதலிய சகலகலைகளும் சிவபெருமானது அந்தரங்க பகிரங்க வழிபாட்டைக் கூறுநிற்கும். இவ்வழிபாடாகிய சிவபுண்ணியப்பணி ஒரு ஜென்மத்திற்கிடைப்பதன்று; அது பூர்வஜென்மங்களில் புறச்சமயநெறியினின்று கொல்லாமை, புலாலுண்ணாமை, கள்ளாமை, கள்ளுண்ணாமை, பிறர்மனைநயவாமை, வரைவின்மகளிர் நயவாமை முதலிய குற்றங்களினீங்கி, இரக்கம், வாய்மை, பொறை, அடக்கம், கொடை, தந்தை தாய் முதலிய பெரியோர்களை வழிபடுதல் முதலிய குணங்களினின்றொழுகிய புண்ணியமேலீட்டால், பிறசென்மங்களில் அகச்சமயங்களிற்பிறந்து அந்நெறிபற்றியொழுகிய பெரும் புண்ணியத்தால் கிடைத்தல்வேண்டும்.

சமயங்கள்—புறப்புறச்சமயமும், புறச்சமயமும், அகப்புறச்சமயமும், அகச்சமயமுமென *நான்குவகைப்படும்; அவற்றுள் புறப்புறச்சமயம்—உலோகாயதம், மாத்திமிகம், யோகாசாரம், சௌத்திராந்திகம், வைபாடிகம், ஆருகதம் என அறுவகைப்படும். புறச்சமயம்—தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என அறுவகைப்படும். அகப்புறச்சமயம்—பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், அயிக்கவாதம் என அறுவகைப்படும். அகச்சமயம்—பாடாணவாதம், பேதவாதம், சிவசமவாதம், சிவசங்கிராந்தவாதம், ஈசுரவவிகாரவாதம், சிவாத்துவிதவாதம் என அறுவகைப்படும். இவையெல்லாம் அகம், புறம் என்றிரண்டாயடங்கும். இவ்வாறு இரண்டாயடக்கியும் அவற்றைத் தம்முள் வேறுபாடு நோக்கி நான்காக வகுத்துக் கூறுதலுமமையுமென்பது; தொல்காப்பியத்தில் அகம், புறம் என்றிரண்டாய் அடக்கிக்கூறிய பொருளைத் தம்முள் வேறுபாடுநோக்கி பன்னிரு படலத்தில் அகம்-அகப்புறம்—புறம்-புறப்புறம் என நான்காகப் பகுத்தோதியவாற்றானுமுணர்க.

ஈண்டுகூறிய சமயத்தாருள் புறப்புறச்சமயத்தாரறுவரும் வேத சிவாகமங்களை நிந்திக்கும் நாத்திகராயினும் ஒரு நூலென்றும் பிரமாணமென்றுங்கொண்டு நெறிக்கண்ணே நிற்றலால் அவர்சமயம் புறப்புறச் சமயமென வேறு வைத்தெண்ணப்பட்டது. புறச்சமயத்தாரறுவரும் வேதத்தைப் பிரமாணமெனப் பொதுவகையாற் கொள்ளினும் அவருள் தார்க்கிகர்வேதத்தைச் †சுவதப்பிரமாணமென்று கொள்ளாமையோடு

* இந்நாற்கூற் றறுவகைப்பேதமும் சிவஞானபாடியத்துட்காண்க. † சுவதப்பிரமாணமென்பது—தானே பிரமாணமாவது. பரதப்பிரமாணமென்பது—ஈசுரனாற் சொல்லப்பட்டமையிற் பிரமாணமாவது.

வேதப்பொருளோடு புராணிப் பொருட்டன்மை கோடலானும், மீமாஞ்சகர் கருமகாண்டத்தைப் பிரமாணமெனக் கொண்டு ஞானகாண்டத்தை இகழ்தலானும், ஏகான்மவாதிகள் ஞானகாண்டமாத்திரைக்கே பிரமாணங்கொண்டு கருமகாண்டத்தை இகழ்தலானும், ஏனைமூவரும் வேதவாக்கியங்களில் தத்தம் மதத்திற்குப் பொருந்துமாத்திரையே எடுத்துக்கொண்டு ஏனையவற்றிற்குப் பிரமாணங்கொள்ளாமையானும், வேதநிந்தகர்களாகிய இவ்வறுவரும் புறச்சமயிகளென்று வேறு வைத்தெண்ணப்பட்டனர். அகப்புறச்சமயத்தாராறுவருள் பாசுபதர் முதலிய ஐவரும் வேதாகமமிரண்டிற்கும் பொதுவகையாற் பிரமாணங்கொள்ளினும் அவ்விரண்டிற்கும் புறமாகிய பாசுபத முதலிய உபாகமாதிகட்குச் சிறப்புவகையாற் பிரமாணங் கோடலானும், வேதாகமங்களில் ஆகாவென விலக்கப்பட்டனவற்றை ஆசரித்தலானும், அயிக்கவாத சைவர் வேதம் சிவாகமம் இரண்டிற்கும் சிறப்புவகையாற் பிரமாணங்கொண்டு அவற்றில் விதித்த வழி ஒழுகுவாராயினும் ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாமையோடு அதனுண்மை சாதிக்கும் சிவாகமங்களை இகழ்தலானும், இவ்வறுவரும் அகப்புறச்சமயிகளென வேறு வைத்தெண்ணப்பட்டனர். ஏனை அகச்சமயத்தா ராறுவரும் பொருளுண்மையெல்லாம் சித்தாந்த சைவரோடொப்பக்கொள்ளும் அந்தரங்க உரிமையுடையாராயினும் அவ்வப்பொருள்கட்குக் கூறும் தன்னியல்பு பொதுவியல்பு மாத்திரையின் முரணுதலான் இவர்சமயம் அகச்சமயமென வேறு வைத்தெண்ணப்பட்டது.

இனிப் * புண்ணியமானது பசுபுண்ணியமென்றும் பதிபுண்ணியமென்றும் இருவகைப்படும்—அவற்றுள் தண்ணீர்ப்பந்தல், சத்திரமமைத்தல் முதலிய முப்பத்திரண்டு தருமங்களைச் செய்தல் பசுபுண்ணியமெனப்படும். சரியை கிரியையாதிகள் செய்தல் பதிபுண்ணிய மெனப்படும். அது அபுத்திபூர்வம், புத்திபூர்வமென்று இருவகைப்படும். அவற்றுள் அபுத்திபூர்வமாவது—வேள்விமுதலியவற்றுட்போல ஏனைத்தெய்வங்களினின்று பொதுநீக்கி அறியுமாறின்றிச் சிவபிரானைநோக்கிச் செய்வதென்றும், அந்நோக்கமுமின்றி மாவலிச்சக்கரவர்த்தி முற்பிறப்பிற்செய்ததுபோலச் செய்தவினை யாதானுமோராற்றால் சிவபிரானுக்குரிய பணியாய் முடிவதுமென இருவகைப்படும்.

இனிப் பொதுநீக்கிச் செய்வதாகிய சிவபுண்ணியமும் பொதுவென்றும் சிறப்பென்றும் இருவகைப்படும்; அவற்றுள் பொதுவாவது—சிவ

---

* சிவபுண்ணியப் பாகுபாடுகளும், சரியையாதி பேதங்களுந் திராவிடமாபாடியத்திற் கூறப்பட்டவை.

புண்ணியத்துக்கு அங்கமாகிய சிவதீக்ஷையின்றிச் சிவபுண்ணியஞ்செய்தல். சிறப்பாவது—அங்கமாகிய சிவதீக்ஷையுடையாராய்ச் சிவபணி செய்தல். இவையிரண்டும் பத்திகாரணமாக உண்மையாற் செய்வதும், புகழ் பொருள் முதலிய உலகப்பயனை நோக்கிச் செய்வதுமென வெவ்வேறாக இருவகைப்படும். அச்சிறப்புச் சிவபுண்ணியமிரண்டும் சரியை, கிரியை, யோகம், அவற்றால் நிகழும் ஞானம் என ஒவ்வொன்று நன்னான்காய் விரியும். அந்நான்கினுள்ளும் சரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், கிரியையிற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்; யோகத்திற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம்; ஞானத்திற் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என ஓரோவொன்று நன்னான்காய் முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்டு, விரிவால் இன்னும் பல திறப்படும்.

அவற்றுள் திருக்கோயில் அலகிடல், மெழுகல் முதலியன சரியையிற்சரியை. இருபத்தைந்து மகேசுர மூர்த்திகள் முதலிய பரிவார மூர்த்திகளில் ஒருவரை வழிபடல் சரியையிற் கிரியை. சங்கார உருத்திரரைத் தியானித்தல் சரியையில் யோகம். அத்தியான பாவனையின் உறைப்பினாற்றோன்றும் அநுபவம் சரியையில் ஞானம். சிவபூசைக்கு வேண்டுவனவாகிய உபகரணங்களைச் சேகரித்தல் கிரியையிற் சரியை. பஞ்சசுத்திமுன்னாகச் சிவபூசை செய்தல் கிரியையிற் கிரியை. அந்தப் பூசையை அகத்தே கற்பித்துச்செய்தல் கிரியையில்யோகம். இவ்வந்தரியாகத்திற்றோன்றும் அனுபவம் கிரியையில் ஞானம். இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம் என்னும் நான்கும் யோகத்திற் சரியை. பிரத்தியாகாரம் தாரணை என்னும் இரண்டும் யோகத்திற்கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதியோகத்தில் ஞானம். ஞானநூற்பொருளை நல்லாசிரியன் மாட்டுக்கேட்டல் ஞானத்திற் சரியை. அந்நூற்பொருளைச் சிந்தித்தல் ஞானத்திற் கிரியை. அதனைத் தெளிதல் ஞானத்தில் யோகம். நிட்டை கூடுதல் ஞானத்தில் ஞானம்.

இவற்றுள் புகழ், பொருள் முதலிய உலகப்பயனை நோக்கிச்செய்யும் உபாயச் சரியையிற் சரியைமுதல் உபாயஞானத்தில் ஞானமீறாகிய பதினாறு வகையினின்றும் பலவேறுவகைப்பட்டு விரியும் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன் அவ்வப்புண்ணியங்களுக் கேறபக் காலாக்கினி உருத்திரபுவனமுதல் பிரகிருதிதத்துவ மத்தகத்தில் சீகண்டருத்திர புவனமீறாகிய அவ்வப்புவன பதிக ளுலகத்தில் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியங்களைப் பெறுதலாம்.

பத்திகாரணமாக உண்மையாற்செய்யும் உண்மைச்சரியையிற் சரியை முதல் உண்மையோகத்தில் ஞானமீறாகிய பன்னிரண்டு வகையி

னின்றும் பலவேறுவகைப்பட்டு விரியும் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன் அவ்வப்புண்ணியங்களுக் கேற்ப சிகண்டருத்திர புவனமுதல் சுத்தவித்தியா தத்துவத்திற்குக் கீழுள்ள அவ்வப் புவனபதிக ளுலகத்தில் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சியமென்னும் பதமுத்திகளைப் பெறுதலாம்.

உண்மைஞானத்திற் சரியை கிரியை யோகங்களில் நின்றும் பலவேறுவகைப்பட்டுவிரியும் சிவபுண்ணியங்களுக்கெல்லாம் பயன் அவ்வப் புண்ணியங்களுக் கேற்ப சுத்தவித்தியா தத்துவ முதலிய அதிகாரதத்துவ போகதத்துவங்களில் வைகும் அஷ்ட வித்தியேசுரர் சப்தகோடி மகாமந்திரர் முதலிய புவனபதிக ளுலகத்தில் சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்சியமென்னும் அபர முத்திகளைப் பெறுதலாம்.

உண்மைஞானத்தினின்றும் பலவேறுவகைப்பட்டு விரியும் ஞானங்களுள் முடிவாகிய ஞானத்தைவிட்டு ஏனை ஞானங்களுக்கெல்லாம் பயன் இலயதத்துவத்தில் பலவேறுவகைப்பட்ட சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய மென்னும் பராபர முத்திகளைப் பெறுதலாம்.

இனிஇல்லை யெனத்தக்க முடிவாகிய ஞானத்திற்குப் பயன் வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சித்தாந்த பரமேர்க முத்தியாகிய பரமுத்தியைப் பெறுதலாம்.

முற்கூறிய சரியை முதலியவற்றின் இயல்பாவது இயாதெனின்— அநாதி மலமுத்த பதியாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள் தம்மைச் சோபான முறையான் உணர்ந்துய்தற்பொருட்டு அதிசூக்குமமாகவும், சூக்குமமாகவும், தூலமாகவும் மூவகை வடிவங்கொண்டருளுவர். அவ் வடிவங்களுள் வேதாகமங்களில் விதித்தவாறு தூலத்திருமேனியாகிய சகளவடிவ மாத்திரத்தைப் பொருளெனக்கொண்டு காயத்தொழிலாகிய புறத்தொழின் மாத்திரையானே வழிபடுவது சரியை. சூக்கும வடிவாகிய சகளநிட்களத் திருமேனிமாத்திரத்தைப் பொருளெனக்கொண்டு புறத்தொழில், அகத்தொழில் என்னுமிரண்டானும் அவ்வாறு வழிபடுவது கிரியை. அதிசூக்கும வடிவாகிய நிட்களத் திருமேனிமாத்திரத்தைப் பொருளெனக்கொண்டு அகத்தொழின் மாத்திரையானே அவ்வாறு வழிபடுவது யோகம். இவ்வாறு முறையே அநுட்டித்து வரவர் நிகழும் பக்குவ முதிர்ச்சியால் உண்மையுணர்வு விளங்கி அகண்டாகார நித்த வியாபகச் சச்சிதானந்தப் பழம்பொருளிடத்தே அம்மூன்று திருமேனியையும் அம்மூன்று வழிபாட்டுத் தொழில்களையும் விட்டு அறிவுத்தொழின் மாத்திரையானே வழிபடுவது ஞானம்.

இச்சரியையாதிகளிற் றலைப்படுவதற்கு சத்திநிபாதமே இன்றி யமையாத கருவியாம். இது மந்ததரம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதரம் என நான்குவகையாய் அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் நன்னான்காய்ப் பதி னறுவகைப்பட்டு விரிவாற் பல திறப்படும். இவற்றை முறையிற் பற்றி யொழுகுதலே சரியையிற் சரியையாதி ஞானத்தில் ஞானமீறாகிய சோபானக்கிரமமாம். இச்சத்தினிபாதம் மலபரிபாகம் எய்தப் பெற்றாலன்றிப் பெறுதலரிது. மலபரிபாகமாவது—மலம் தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்களோடு கூடுதலாம். இம்மலபரிபாகமும் இருவினையொப்பு எய்தப்பெற்றாலன்றிப் பெறுதலரிதாகலின் அவ்விரு வினையொப்பும் ஒரு தலையான் வேண்டப்படும். அவ்விருவினையொப்பா வது புண்ணியபாவமிரண்டினும் அவற்றின் பயன்களினும் ஒப்ப உவர்ப் புப் பிறத்தலேயாம்.

இச்சரியையாதிகள் *அரும்பு மலர் காய் கனிகள்போல ஒன்றுக் கொன்று காரணகாரியமாய் நிகழவுள்ளன. எங்ஙனம் அரும்பின்றேல் மலரும், மலரின்றேற்காயும், காயின்றேற் கனியும் இல்லையோ அங்ஙனம் சரியையின்றேற் கிரியையும், கிரியையின்றேல் யோகமும், யோகமின் றேல் ஞானமும், எய்துவதின்று. இஞ்ஞானம் தத்துவவாயிலாக ஆன் மாவின்கணிகழும் பாசஞானத்தாலும் யானே பிரமமெனத் தருக்குற் றெழும் பசுஞானத்தாலும் அறியப்படுமொன்றின்றி †"காண்பாரார் கண் ணுதலாய் காட்டாக்காலே" ‡"அவனருளாலே யவன்றாள் வணங்கி" எனவும் வரும் திராவிடவேதப் பனுவற்படி பதிஞானமொன்றானே அறியுந்தரத்தது.

இப்பதிஞானமாவது காலாக்கினியுருத்திர புவனமுதல் அநாசிருத புவனமீறாகிய இருநூற்றிருபத்து நான்கு புவன போகங்களும் இதற்கு முன் அநுபவித்துக் கழித்தமையால் அவற்றைக் கான்ற சோறென அருவருத்துவிட்டு மந்திராத்துவா, பதாத்துவா, வர்ணத்துவா, தத்துவாத்துவா, கலாத்துவா, புவனத்துவா என்னும் அறுவகையத்து வாவுட்பட்ட அசுத்தப்பிரபஞ்சம், சுத்தாசுத்தப்பிரபஞ்சம், சுத்தப்பிர பஞ்சம் என்னும் மூவகைக் காரியப்பிரபஞ்சமும் காரணரூபத்தில் சிறி தும் காணப்படாமையால் அவற்றை "இந்திரசாலங் கனவுகானலினீர்" என முழுப்பொய்யெனக்கண்டு அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலியாதிருக் கப்பெறின் அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்ஷணமான ஞானசொரூபம் ஆண் டினிது விளங்கித் தோன்றும். அது தோன்றவே அதன்கட்பெருங்

* தாயுமானவர் பராபரக்கண்ணி, † திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம், ‡ திருவாசகம்.

காதல்மீதூரும். அது மீதூரவே அவ்வன்பின்வழித்தாய்ப் பேரின்பமாய் ஆன்மவறிவின்கண்ணே விளங்கித்தோன்றும் அந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயப்பொருள்.

அஞ்ஞேயத்தைக் கண்டகாட்சி சலியாததீதப்படுதலே நிட்டையெனப்படும். அக்காட்சி ஒரோவழி வாதனைவயத்தால் பெரும்பான்மையுஞ் சலிக்கப்பெறுதல் இயல்பேயாம். அங்ஙனம் சலியாதிருத்தற்பொருட்டு ஒரு தலையான் வேண்டப்படுவது சிவோகம்பாவனையும், திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும், அந்தரியாகக்கிரியையுமாம். அவற்றுள் சிவோகம்பாவனையாவது உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும், இங்ஙனம் விபரீதமாக அறிகின்ற ஆன்மாவானது சுட்டுணர் வுட்பட்ட அப்பாசமுமன்று, சுட்டுணர் விறந்து நின்ற அப்பதிப்பொருளுமன்று, இரண்டிற்கும் வேறெனக்கண்டு ஏனைப் பதிப்பொருள் வேறாயினும் கண்ணொளியும் கதிரொளியும்போல வியாப்பிய வியாபக பாவத்தால் வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றல். அஞ்செழுத்து மந்திரமாவது அங்ஙனம் சிவமும் ஆன்மாவும் உடையானும் உடைமையுமாய் நிற்கும் பரிசை அஞ்செழுத்தைக் கணிக்குமுறைமையின் வைத்துச் சிகர வகர யகரங்கள் முறையே தற்பதப்பொருளும் தொம்பதப்பொருளும் அசிபதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கித் தன்னறிவு அதன் வயத்தாம்படி யுறைத்துநிற்றல். அந்தரியாகமாவது—இதயம், உந்தி, புருவநடு என்னும் இவற்றை முறையே பூசைத்தானம், ஓமத்தானம், தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு அம்முதல்வனை ஐம்பொறியடக்கல், கொல்லாமை, பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அத்திருமந்திரத்தாலர்ச்சித்தலாம். இங்ஙனம் அந்தரியாக முதலிய மூன்றும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அவ்வஞ்செழுத்தை ஆசிரியனறிவுறுத்த ஒருமொழிப்படி நெஞ்சமுழுத்திக்கணித்தல் செய்யற்பாற்று. இக்கருத்துப்பற்றியன்றே ஞானசாதனங் கூறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துள் "தியாயேத்" என்று கோஷித்து நின்றது வடமொழிச் சிவஞானபோதம். இங்ஙனம் அவனே தானேயாகிய வந்நெறி ஏகனாகி யிறைபணி நின்று அயராவன்புசெய்து அரன்கழலைத் தலைப்பட்டுக் கடைப்பிடிப்பதே வேதாகமங்களின் முடிபெனக் கூறுவர் பெரியார்.

இவ்வயராத அன்புசெய்து அரன் கழலடைந்த அன்பர்க்குச் சீவன்முத்தி நிலைக்கண் தேகம் நிற்குமளவும் பிராரத்வ வினை அத்தேகத்தைப்பற்றி நிற்றலான் அஃது அவருக்கு ஒரோவழி வாசனை வயத்தால் குலாலன் வினைதவிரவும் சக்கரஞ் சுழலுமாறுபோல வந்து தாக்

கும்: தாக்கவே, அது சார்பாக விருப்பு, வெறுப்புக்கள் நிகழாநிற்கும். நிகழவே, பார்த்தவிடமெல்லாம் பரமே பார்த்திருப்பார்க்குப் பாராதி பூதகாரியவிடயப் பொருள்கள் காட்சிப்படும். படவே அவற்றைச்சுட்டி யுணர்வதாகிய விபரீதவுணர்வு மேம்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்தும். இங்ஙனம் கீழ்ப்படுத்த எழும் ஆன்மஞானசத்தியை முற்கூறியபடி மும்மலங்களைக் களையும் நிட்டையிலும், ஆன்ம இச்சாசத்தியை அந்நிட்டையை நிலைபெறுத்துவதாய பத்தியினால் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத்தை யணைந்த சிவபக்தர்களோடிணங்குவதிலும், ஆன்ம கிரியா சத்தியை அம்மருவுதலை நிலைபெறுத்துவதாய அப்பத்தாது திருவேடத்தையும், சிவாலயத்தையும். சிவனெனவே தேறி வழிபடுதலிலும் செலுத்தி நிற்றல் ஒருதலையாமெனக.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரம்.

நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
றென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
றன்கட னடியேனையுந் தாங்குத
லென்கடன் பணிசெய்துகிடப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆநந்த ஷண்முக சரணாலய சுவாமிகள்,
தில்லைவளாக மடாலயவாசி,
திருச்செந்தூர்.

சிவகீதை.

(180–வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

ஸ்திரீகளின் தேஹமானது எலும்பு மாம்ஸம் நரம்பு தோல் இவைகளைக் காட்டிலும் வேறாய் யாதுளது. அஞ்ஞானத்தால் மோஹித்தவனாய்க் கொண்டு ஜகத்தைச் சிறிதும் விவேகித்துப் பார்க்கின்றதில்லை.

ப்ராணவாயுவானது வெளிப்போய்விடின் ஸ்திரீயின்தேகமானது ஐந்தாறுதினங்களில் எவ்வாறாகுமோ அந்தோ அதனை ஆலோசித்துப் பார்க்கின்றதில்லை.

பெரும் அவமதிப்பிற்கிடமாகிய கிழத்தன்மையை அடைந்து மிக்கத்துன்புறுகின்றான். கபத்தினால் கட்டப்பட்ட மார்புடையவனாகின்றான். உண்ட உணவுசெரிப்பதில்லை. பற்களுதிர்ந்து பார்வையும் குன்றிப்போன நிலைமையுடையவனாய்க் கசப்பு துவர்ப்பு முதலியவைகளைப் புசிப்பவனாகின்றான்.

வாயுவின் பீடையால் கோணிப்போன இடை கழுத்து கை துடை கால் இவைகளையுடையவனும், பலமற்றவனும் எண்ணிறந்த ரோகங்களையுடையவனும், தனது பந்துக்களால் அவமதிக்கப்பட்டவனுமாகின்றான்.

சுத்தியில்லாதவனும் மலம்பூசப்பெற்ற தேகமுடையவனும் தேஹம் கொடுமையாய் எரிக்கப்பெற்றவனுமாய் எளிதில் கிடைக்காதனவாகிய போகங்களையே சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்குமிடம் விட்டசையாமலிருக்கின்றான்.

எவ்விந்திரியமும் வேலைசெய்வதற்கில்லாமற் போனமையால் சிறுபாலர்களும் பரிகஸிக்கின்றார்கள். அதன் பிறகு மாணகாலத் துக்கத்திற்கு நிகரில்லை.

பெரும்பிணிகளையுடைய பிராணிகளும் எவனிடம் பயப்படுகின்றனவோ, அந்த எமனால், பந்துக்களால் தழுவப்பட்டிருக்கினும் சமுத்திர நடுவிலுள்ள ஸர்ப்பம் கருடனாலேபோல, கொண்டுபோகப்படுகின்றான்.

ஹா பத்நீ, ஹா தனமே, புத்திரர்களே என்று மிக்கபயங்கரமாய் அழுகின்றவனாயினும், தவளையானது ஸர்ப்பத்தினாலே போல எமனால் கைப்பற்றப்படுகின்றான்.

மர்மஸ்தானங்கள் ஹிம்ஸைப்படும்போதும், ஸந்திபந்தங்கள் துடிக்கும்போதும், மாணாவஸ்தையிலுள்ளவனுக்கு எந்த துக்கம் நேருமோ அந்த துக்கம் மோக்ஷத்தில் விருப்புற்றவர்களால் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது.

கண் விழிக்கமுடியாது செருகப்படும்போதும் நினைவும் தவிரவே, ம்ருத்யு பாசத்தால் கட்டப்பட்டவனுக்கு ரக்ஷகன் காணப்படுகின்றதில்லை யன்றோ.

அஞ்ஞானத்தால் தகைப்பட்டவனாய் சரியாய் உள்ளசித்தமுடையவன்போலக் கூப்பிடப்பட்டு ஞாதிகளை தீனத்தன்மையுடன் கூடிய விழியால் பார்க்கின்றான்.

காலனால் இருப்புச்சங்கிலியாலும் பந்துக்களால் ஸ்நேஹபாசத்தாலும் தான் இருபக்கங்களிலும் இழுக்கப்படுகின்றதாகக் காண்கின்றான்.

ஹிக்கையென்னும் இருமலால் தொந்தரையுற்று ஸ்வாஸத்தால் வறண்டும் காலபாசத்தால் இழுக்கப்படுகின்றவனுமாகிய மனிதனுக்கு ரக்ஷகன் இல்லையன்றோ.

ஸம்ஸாரமாகிய யந்த்ரத்திலேறினவனாய் யமதூதர்க்கு வசங்கதனும் யமபாசத்தினால் கட்டப்பட்டவனுமாய்க் கொண்டு எங்கு செல்லுவேன் என்று வருத்தமுறுகின்றான்.

என்னசெய்வேன் எங்குசெல்லுவேன் எதைப்பற்றுவேன் எதை விடுவேன் என்று இவ்விதம் செய்வது யாதென்று அறியாமல் மிகவும் சோர்ந்தரை யடைந்து தேஹத்திலிருந்து பிராணனோடு வெளிப்படு கின்றான்.

யாதனு தேஹத்தைப்பற்றிக்கொண்டு யமதூதருக்குட்பட்டு இங்கி ருந்துசென்று யமயாதனைகளெல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கின்றான்.

அந்நரகயாதனைகளுள் அனுபவிக்கும் துக்கத்தைச் சொல்ல எங்ஙனம் இயலும்.

யாதொரு தேஹமானது கர்ப்பூரசந்தனாதிகளால் எப்போதும் பூசப் பெறுகின்றதோ, அழகிய ஆபரணங்களாலும் சிறந்தவஸ்திரங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்படுகின்றதோ அத்தேஹமே ஜீவனால் பிரிக்கப்பட்டதாயின் தொடத்தகாததும் பார்க்கத்தகாததுமாகின்றது.

இல்லத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள். க்ஷணப்போதும் வைத்திருக்கின்றதில்லை.

அதன் பிறகு கட்டைகளோடு கொளுத்தப்படுகின்றது. அதுவும் க்ஷணத்தில் சாம்பலாக்கப்படுகின்றது. அல்லது நரி கழுகு நாய் காக்கை முதலியவைகளால் தின்னப்படுகின்றது. நூறுகோடி ஜந்மமெடுக்கினும் அதே தேஹம் மீண்டும் காணப்படுகிறதில்லை.

இந்திரஜாலப்பொருள்களுக்கு நிகராயுள்ள இவ்வுலகவாழ்க்கையில் எனது தாய்தந்தை எனது குரு ஜனம் எனது பந்து என்று நிச்சயிப்பது எப்படிக்கூடும். ஏனெனின் கர்மத்தோடுகூட தான் ஒருவனே போகும் படி ஆகின்றமையால் இம்மனிதலோகமானது களைப்பாறுதற்குச் சற்றுத் தங்குமிடமாகிய மரத்திற்கு ஸமானமே யன்றோ.

எப்படி மாலைதோறும் வசிக்கும் மரத்தை யடைந்து ஒன்றுகூடிய பறவைகள் பிறகு காலைதோறும் அம்மரத்தை விட்டு ஒன்றுக்கொன்று பிரிந்து அது வது வந்தவழியோடேசென்றுவிடுகின்றதோ அதுபோ லவே ஜ்ஞாதிகளும் அஜ்ஞாதிகளும் என்றறியத்தக்கது.

ஜந்மம் மரணஹேதுவும், மரணம் ஜந்மஹேதுவும் ஆகின்றது. ஜீவன் ஏற்றமரம்போல் ஓய்வின்றி எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கி றான்.

ஜீவனுக்குக் கர்ப்பத்தில் சுக்கிலம்சேர்ந்தது முதல் மரணம் வரை யில் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ அவ்விந்த பெரும் பிணிக்கு மருந்து என்னிலும் அந்நியன் இல்லை.

சுப சமாசாரங்கள்.

இவ்வருடப் பத்திரிகையாகிய இரண்டாமலர் இவ்விதமோடு இனிது முடிவதனுல், இதனைச் சைவ உலகம் சந்தோஷிக்கும் சுபசமாசாரங்களோடு முடிக்கின்றோம்.

இப்போதுண்டாயிருக்கும் காகிதப்பஞ்சத்தால் பத்திரிகைகளாகிய பாதவங்கள் பல பட்டொழிந்தும், சைவம் எனப்பெயரிய இத்தெய்வத் தரு சிறிதும் வாட்டமின்றி பல உண்மைச் சிவநேயர்களின் மெய்யன்பெனும் தண்ணீரிஞலும், உழைப்பென்னும் எருவினுலும், செம்மையிேனோங்கிச் செவ்வி தின் வளர்ந்து, இவ்வருடத்திலும் பருவந்தவருது பன்னிரண்டிதழ்களையும் விரித்து, வையமெங்கும் சைவமணம் வீசியது.

ஆயுள் சந்தா ஆயிரம் ரூபா.

இத்தருவுக்கு எப்போதும் எவ்விதமான தீங்கும் நேரிடாதபடி அச்சுக்கூடமாகிய வேலிகோல்வதற்கு, இரங்கூனிலிருக்கும் வைசிய சைவப் பிரபுக்களாகிய ஸ்ரீமான் மே-சு-மே-மே-இராமநாதன் செட்டியாரவர்களும், சேவு-சித-சோக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களும், 100ஆயுள் சந்தாதாரர்களைச்சேர்த்து, 1000—ரூபா சேகரித்தனுப்பினுர்கள்.

இத்தருவை வளர்க்கும் சைவ உழவர்குலம் தாரணியெங்குந் தழைக்குமாறு, இச்சபையார்வைத்து நடத்தும் சைவ பாடசாலையை, இச்சபையின் போஷகரும், சைவசித்தாந்த மகா சமாஜக் கூட்டத்தைத் தமது சொந்த செலவில் சென்னையிற்கூட்டி யுபகரித்தவரும், மெஸ்ஸர்ஸ் பெஸ்டு அண்டு கம்பெனி துவிபாஷிகருமாகிய ஸ்ரீமான் எஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள் பார்வையிட்டு மிகவும் களிகூர்ந்து தமது சொந்த செலவில் இப்பாடசாலைக்கென விசாலமானக் கட்டிடம் கட்டிக்கொடுத்து அதை அபிவிருத்திசெய்ய முன் வந்துள்ளார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் பாடசாலைகளின் உதவி பரிசோதகர் ஸ்ரீமான் யஸ். கந்தையாபிள்ளையவர்கள் நிகழும் நவம்பர்மீ இருபது சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து முதலிரண்டு மலர்களையும் பெற்று வாசிக்குமாறு செய்ததுமன்றி, இன்னும் பலரைச் சந்தாதாரர்களாக்கிவர மிகுந்த முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறுர்கள்.

மதிவளர் சடைமுடி யன்று ளாரைமுன்
றுதிசெயு நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநல னுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை யுலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரிகாசிரியர்.